

ת"פ 22244/02/12 - מדינת ישראל נגד שלום חרוש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 22244-02-12 מדינת ישראל נ' חרוש

בפני
בעניין: כב' השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום חרוש

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעברות תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 בצרוף סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק), וכן איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 14.2.2011, פגש המתלונן מספר נערים קטינים בפארק בבית שמש, ובמהלך המפגש התפתחה ביניהם שיחה בעלת אופי מיני. אחד הנערים (להלן: הקטין), מסר למתלונן את מספר הטלפון שלו על מנת שיפגשו בהמשך. השניים אכן נפגשו, בצוותא עם קטין נוסף, צפו בסרט פורנוגרפי במכשיר טלפון, לאחריו הלכו לאזור אחר, תוך שהצטרפו אליהם הנאשם וקטינים נוספים. בשלב זה, תקפו הנאשם והאחרים את המתלונן, בבעיטות ומכות באמצעות מקלות ואבנים. לאחר שהמתלונן התחנן, אמר שהוא חולה וכן מסר לקטין 20 ₪ וחפסת סיגריות, אמר הנאשם לאחרים לחדול מהתקיפה, וסייע למתלונן לעזוב את המקום בבטחה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן כאבים ושפשופים ביד שמאל, בעפעף שמאל וברגליו, והוא נזקק לטיפול רפואי.

כעבור יומיים, התקשר הקטין אל המתלונן, כשהנאשם לצידו, איים כי יספר על המקרה למשמרות

הצניעות, וכן דרש שהמתלון יעביר לו 400 ₪. לאחר שיחת טלפון נוספת בה דרש הקטין את סכום הכסף, העביר לו המתלון את הסכום הנדרש. כחצי שעה לאחר השיחה האחרונה, התקשר נאשם אל המתלון וביקש סכום של 150 ₪ על כך שהציל אותו מהמכות. כשלוש שעות לאחר שיחה זו, התקשר קטין אחר אל הנאשם לדרש ממנו סכום של 600 ₪, ובשיחה נוספת בהמשך - סכום של 850 ₪, תוך איום כי יפגע בו ובמשפחתו.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבלו תסקירים לגבי הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירה הוא תחושת הנאשם שאחיו היה חשוף להצעה מינית מצד המתלון. הנאשם גילה קשיי הסתגלות למסגרות לימודיות וכן שירת חמישה חודשים בלבד בצבא, עד שביצע עריקות ממושכת בגינה ריצה מאסר. הנאשם נוטה לדרך פעולה אימפולסיבית, ללא הפעלת שיקול דעת, ובהשפעת חברה שולית. מדובר בצעיר אשר זהותו וגבולותיו האישיים עדיין אינם מגובשים דיים. לצד זאת, הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשה האלימות, הביע יכולת ראשונית של הבנה למשמעות מעשיו, וכן רצון לתפקוד תקין. לפיכך הציע שירות המבחן לשלב את הנאשם בתכנית טיפולית, אולם הנאשם לא שיתף פעולה. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר למשך חודש ימים, אשר ירוצה בעבודות שירות.

טענות הצדדים

3. המאשימה הפנתה לחומרת האלימות שבוצעה בצוותא, ובאמצעות מקלות ואבנים, וכן לכך שבהמשך, השתתף הנאשם בעבירת האיומים. לכן, ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות עד 8 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בנסיבות נאשם זה, וכן הענישה שהוטלה על הקטין, להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה הקרובה לתקופה המירבית, לצד מאסר מותנה וקנס.

4. בא כוח הנאשם, טען כי הנאשם מתפקד בכל תחומי חייו, עובד מזה מספר חודשים בשיפוצים, ומאז ביצוע העבירה לא נפתח כנגדו כל תיק פלילי. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, טען כי המתלון למעשה ביצע עבירה פלילית, בגינה לא הוגש כנגדו כתב אישום, כאשר הקטין שנחשף להצעות המתלון הוא אחיו של הנאשם. העובדה שהנאשם הוא שהביא להפסקת התקיפה, מעידה כי הנאשם התאושש והבין את חומרת המעשה, ובנוסף טען כי יש להתחשב לקולא בכך שהנאשם הושפע מהתנהלות הקבוצה. לפיכך, עתר להסתפק במאסר מותנה וקנס.

הנאשם הביע צער על המעשה.

מתחם הענישה

5. זכותו של אדם לשלמות גופו, היא זכות יסוד, ומכאן אף נובע הצורך במתן הגנה משמעותית לזכות זו. בנוסף, מדובר בפגיעה בזכות לבטחון אישי ולפרטיות. בנסיבות בהן התקיפה מבוצעת בצוותא, גוברת מידת הסכנה למתלון, ומתעצם חוסר האונים שחש למול ריבוי התוקפים. בנסיבות המקרה הנדון, הנאשם והאחרים עשו שימוש במקלות ובאבנים, על מנת לתקוף את המתלון, עובדה המעידה על חומרת המעשה ועל פוטנציאל הנזק הרב שהיה באירוע, אשר למרבה

המזל הסתיים בחבלות שאינן חמורות. לצד זאת, יש להתחשב בעובדה שהנאשם הביא להפסקת פרץ האלימות כלפי המתלון, זאת לאחר תחנונים מצידו, הסבר שהוא חולה, וכן העברת כסף וחפיסת סיגריות לאחד המעורבים. לעומת נסיבה זו, יש לראות את המשך מעשי הנאשם כחלק בלתי נפרד מהאירוע, כאשר הנאשם היה מודע לסחית המתלון באיומים, על ידי הקטין, ואף התקשר אליו בעצמו על מנת לקבל תמורה עבור הפסקת המעשים. הנאשם הורשע בגין פעולות מאוחרות אלה בעבירת איומים. מדובר בפעולות אשר המשיכו את הפגיעה במתלון, ויש לראות בהקשר זה את הפסקת האלימות על ידי הנאשם.

הפסיקה הנוהגת בעבירות אלימות, מתחשבת בנסיבות כל מקרה ומקרה, כאשר קיים שוני רב בין המקרים השונים בעבירות אלה. בנוסף, הפסיקה הינה אך אחד השיקולים בעת קביעת מתחם הענישה.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את מעשה העבירה בנסיבותיו, וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר למשך 4 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר למשך 15 חודשים.

העונש המתאים

6. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, אולם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, על אף הצורך שעלה בהליך טיפולי. למעשה, הנאשם לא טיפל בדפוסי התנהלותו האימפולסיביים, ללא הפעלת שיקול דעת, תוך היגררות אחר חברה שולית. אינני מקבל את טיעון ההגנה, כי העובדה שהנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות, מעידה על כך שאינו זקוק לטיפול. המלצתו המקצועית של שירות המבחן, כמפורט לעיל, מקובלת על בית המשפט. מעשי הנאשם מעידים בהחלט על אותם קשיים שציין שירות המבחן, קשיים הדורשים התייחסות טיפולית או העברת מסר הרתעתי על ידי בית המשפט.

יש לזקוף לזכות הנאשם, את קבלת האחריות על מעשיו, וכן את מידת הפגיעה בו בעונש שיוטל עליו. אציין בהקשר זה, כי לא הוצגו כל ראיות לגבי מקום עבודת הנאשם ומידת הפגיעה בו, בהקשר זה, בדרך של הטלת מאסר בעבודות שירות.

7. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, וכן את העובדה שמדובר בהרשעתו הפלילית הראשונה של הנאשם, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או שבעה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים, החל מיום 1.2.15 ומידי ראשון בכל חודש שלאחריו.

ג. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כדין.

ניתן היום, כ' טבת תשע"ה, 11 ינואר 2015, במעמד הצדדים.